

arbejde, som de i forvejen bliver lønnet for, i stedet for at det er noget ekstra, som de skal have ekstra honorar for? Udgangspunktet må være, at også dommere skal levere et så godt arbejde som muligt inden for normal arbejdstid og skal kunne have mulighed for det.

Derfor vil jeg sige, når fru Birthe Rønn Hornbech nu nævnte Farumkommissionen, at det flertal, der besluttede at få nedsat Farumkommissionen, godt var klar over, at det ville koste penge, herunder også ekstra ressourcer til den landsret, der skulle afgive en dommer til at stå for det arbejde. Det var vi indstillet på, fordi vi mente, at det var vigtigt at få nedsat den kommission. Folketinget har jo godt været klar over, at det skulle være en dommer, og at det ville tage nogle ressourcer, dengang man lavede loven om undersøgelseskommissioner.

Kl. 16.05

Generelt mener vi, at man skal kunne klare sit arbejde, og hvis ikke det kan klares inden for normal arbejdstid, må man se på, om der er behov for flere ressourcer. Det virker besynderligt, at dommerne kan have så mange bijob, som de har i dag, at de kan have så store indtægter, uden at det går ud over det arbejde, de lægger inden for normal arbejdstid. Det kan jo også undre, når man ser på, hvor korte retsdagene er i Højesteret, sammenlignet med, hvor lange de f.eks. er i Vestre Landsret. Med det pres, der er på vores retssystem, burde det altså være muligt meget hurtigt at få gjort noget ved det store problem, vi har med dommeres bibeskæftigelse.

Dertil kommer så hele spørgsmålet om habilitet. Uanset hvor meget både dommere og erhvervsliv kan forsikre hinanden om, at de ikke er spor påvirkede af, om de lige har givet store honorarer i en privat voldgiftssag, tror jeg altså, det vil være meget svært at lave en undersøgelse i befolkningen, hvor man ikke mener, at det på en eller anden måde kan påvirke habiliteten, at man får et stort honorar.

Derfor håber jeg meget, når nu SF's forslag ser ud til desværre ikke at kunne blive vedtaget her og nu, at der meget snart sker noget, at vi ikke bare får et nyt udvalg, der sylter denne her sag, men at der rent faktisk effektivt kommer til at blive sat en stopper for dommeres bibeskæftigelse, og at vi får gennemgået, hvad det egentlig er, vi har i de forskellige råd og nævn, og om vi nogen steder kunne undvære dommere eller i hvert fald sige, at det skulle være et led i deres almindelige erhverv, og at det er det, de får deres gode løn for.

Vi støtter SF's forslag.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti forstår til fulde de intentioner, der er bag SF's forslag. Vi deler også ønsket om, at der nu kommer til at ske noget på det her område. Det er om ikke en evig kilde så i hvert fald en stor kilde til irritation, at dommerne ikke selv har magtet at begrænse bijobberiet. Det kan være, at det ikke påvirker deres afgørelser – det tror jeg ikke det gør – men jeg har svært ved at tro, at det overhovedet ikke påvirker deres arbejde i forhold til, hvilket tidsforbrug de kan have til det.

Vi mener, der er behov for, som SF også foreslår, at der bliver fastsat nogle klare regler i retsplejeloven for dommeres bijobberi. Vi er af den helt principielle opfattelse, at for så vidt angår dommerne ved Højesteret, skal man ikke dér kunne påtage sig noget bijobberi overhovedet bortset fra det, der kan være lovbefalet. Og vi er helt klar til også at fastsætte grænser for bijobberi for dommere i øvrigt.

Dermed også være sagt, at SF's forslag måske går en kende videre, end vi er med på fra Kristeligt Folkepartis side. Men der skal ikke herske tvivl om, at vi finder, at det er helt nødvendigt, at der bliver ændret på forholdene, og at retsplejeloven kommer til at udvise det hensyn, som jeg rent faktisk mener et flertal i Folketinget er med på at der skal være, nemlig at for så vidt angår Højesteret, skal der ikke være nogen tvivl, der skal ikke være bijobberi, og så må vi sætte grænser for dommerne i øvrigt.

Det vil vi for så vidt også gerne have sker på baggrund af det udvalgsarbejde, som justitsministeren nu lægger op til.

Jeg er også lige ved at sige, at på det her område er vi næsten villige til at vedtage det forslag, der også passer til vores egen holdning, for der er altså gået enormt lang tid, og det er utåleligt, at der ikke er sket noget på dette område.

Så vi vil selvfølgelig meget gerne sidde i udvalgsarbejdet med dette spørgsmål, men også gerne have tidsfristerne herfor. Hvis det ikke kan klares inden for en rimelig tidsfrist, mener jeg faktisk, vi skal tage det i flere bidder og så faktisk fjerne bijobberiet i første omgang for højesteretsdommere alene. Det er dér, jeg synes problemet er størst. Der er vi parate til at lovgive, jeg havde nær sagt på stedet.

Men vi kan altså ikke, fordi SF's beslutningsforslag går lidt videre, end vi vil, fuldt ud tilslutte os det, men som sagt, er det ikke, fordi vi ikke